

Alexandra längtade efter Stockholm igen

Publicerad 2008-05-07 10:24

Foto: Sandra Qvist Alexandra Dahlström är aktuell med visningen av egna filmen "Lacrimosa" på Lilla baren, Riche.

Alexandra Dahlström flydde "Stureplanscentrifugen" för Rom. Men sögs tillbaka. I sommar spelar hon Ofelia på ett slott och skivor i Stockholm. Fast först visar hon sin egen film "Lacrimosa" i stormens öga, Riches Lilla baren.

Hur taktmixar man?

- Man synkar bpm-räknarna och stampar takten. Det är så roligt att spela skivor. Det är som teater, fast mycket mer direkt. Folk skriker och lever med. Det absolut finaste med klubbkultur är hur kärleken till musik förenar människor. Det handlar inte om att ligga eller om att bli full, det handlar om jättestor kärlek och tro.

Spelar du house alltså?

- Pianohouse, haha. Nej. Den mest religiösa musiken jag spelar är [Cutting Crews "\(I just\) died in your arms tonight"](#).

Du gjorde dj-debut som hus-dj i "Sen kväll med Luuk"?

- Ja, faktiskt. De ringde och frågade: "hur många skivor har du?" Jag sa "Många". Jag hade jätteofta med mig cd-skivor på hemmafesterna jag gick på i gymnasiet. Sedan fick jag spela på de klubbar jag hade drömt om att komma in på när jag var för liten.

Vad har du gjort i Rom?

- Jag jobbade som turistguide i Vatikanen och som servitris på ett anrikt, traditionellt - och väldigt fascistiskt - konditori. Jag har spelat i kortfilmer, tv-serier och gått på typ hundra provfilmningar. Mentaliteten där

[Fem låtar långt fram i Alexandra Dahlströms dj-väska](#)

Grosvenor "Drive your car"
Little Boots "Stuck on repeat"
Wombats "Let's dance to Joy Division"
Alice Coltrane "Turiya & Ramakrishna"
Four Tet "Rivers become oceans"

är jäkligt hänsynslös, men användbar också.

Vad vill de ha dig som? Charmig blondin?

- Dels det. Min karriär håller på att ta en ganska intressant vändning. Jag får mer och mer provfilmningar för karaktärer som prostituerad. Det är kanske inte så konstigt förresten, det finns ju många unga tjejer från öststater i den situationen i Europa. Eller som den oskuldsfulla som dör i skräckfilmer. Eller som den klassiska flickvännen.

Du har även spelat i den holländska tv-serien "Goede tijden, slechte tijden".

- Ja. Den har gått i arton år, varje dag, efter kvällsnyheterna. Det är värre än "Eastenders", en del av den holländska ryggmärgen. Jag är en del av den holländska ryggmärgen nu. Jag gör den svenska språkresestudenten [Skylar Nilsson](#).

Det låter som en travhäst.

- Hon är fantastisk, en av mina favoritkaraktärer någonsin. Hon har blonda korkskruvslockar, stilettklackar och päls. Hon är absolut inte smart, men jättevarm, intuitiv och modig som fan. Det är svårt att spela sådana grejer utan att göra det trubbigt, men hon är klockren.

Det låter ändå inte som något du skulle ha gjort i Sverige.

- Jo. Men det är något jag gillar med att jobba utomlands. Man blir som vilken starlet som helst utan skyhöga förväntningar eller ett förflutet som innebär ett ansvar man måste axla.

Vad får du för erbjudanden här?

- Långfilmer. Och teater, jag har mycket att se fram emot känns det som.

Du är tillbaka i Stockholm sedan årsskiftet.

- Ja. Det blev bara så att jag längtade mer och mer efter det jag hade här. Malin, som

jag ställer ut med på lördag, hittade jag på Myspace när jag satt i Rom och var jätteuttråkad och bara kände: jag vill gå på klubb, jag vill göra roliga unga saker! Det finns mer framåtsträvan här.

- Och jag var imponerad av den svenska filmmarknaden, som jag tidigare varit skeptisk mot. "[Darling](#)" och "[Farväl Falkenberg](#)" och produktionsbolaget Dansk Skalle, jag gillar dem jättemycket.

"Lacrimosa" betyder tårfull. Vad handlar filmen om?

- Våldsamt olycklig kärlek. Att klamra sig fast vid något man tror ska bli bra. Huvudpersonen krigar med sig själv som insats. Slutet kan tolkas som att hon sänker sitt pris. Jag tror att det är ganska vanligt. Man träffar någon som är osäker, eller visar sig ha en fru, men går med på att fortsätta att träffas ändå. Det är inget jag vare sig idealiserar eller fördömer, det bara är så.

- Alltså, italienska män, jag lovar, de är som bossen i det svåraste tv-spelet du kan tänka dig. Nivå fem, när du klarat av allt annat, då står de där. Men det är inte min historia, även om jag tror att många har upplevt något liknande någon gång.

Du bloggar en del om kändisskap.

- Ja. Det är det sjukaste som finns, men samtidigt intressant. Jag tycker att det är så skönt med nätet nu, många har ett alterego, en självfabricerad persona, inte bara sådana som jag. Alla får femton minuter, det är på gott och ont. Mest på gott tror jag. Folk kan skapa sig själva och sitt liv på ett helt annat sätt än tidigare.

Mår man bra av att kunna skapa sig själv?

- Svår fråga. Det beror väl på hur idealistisk man är, om man i grunden är för eller emot marknadsekonomi. För de flesta som är födda på 80-talet är det ingen fråga. Men

jag har hamnat i konflikter med äldre vänner, som har närmare till 68-grejen, och som tycker att "nej, låt oss återvända till oskulden". Jag har inte särskilt mycket politisk färg, men jag läste någon Mats Nileskär-intervju där han pratar om att 2010-talet kan tänkas bli väldigt revolutionärt, eftersom 2000-talet hittills har känts väldigt yuppieaktigt. Hoppas det blir så. Jag tror inte att motsatsen till den 80-talist-narcissism som vi blir anklagade för är självupppoffring. Snarare solidaritet i det avseendet att man ska hjälpa varandra och inte bara tänka på sig själv.

Jenny Damberg

jenny.damberg@pastan.nu